

Категорія справи №904/8690/13: не визначено.

Дата набрання законної сили: 20.12.2013



ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

09.12.13р. Справа № 904/8690/133а позовом Фізичної особи-підприємця Крайнової Неллі Валеріївни, м. Севастополь, АР Крим

до Товариства з обмеженою відповідальністю "Міджоріті АГРО", м. Дніпропетровськ

про стягнення 180 003,60 грн. за договором поставки

Суддя Назаренко Н.Г.

Секретар судового засідання Бондик Є.В.

Представники:

Від позивача: Тарабака Є.А., довіреність № 5610 від 18.11.2013 р.; Кравченко Р.О., довіреність № 5610 від 18.11.2013 р.

Від відповідача: не з'явився

СУТЬ СПОРУ:

Фізична особа-підприємець Крайнова Неллі Валеріївна звернулась до господарського суду з позовом в якому просить (з врахуванням заяви про уточнення позовних вимог) стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Міджоріті АГРО" суму передоплати у розмірі 180 003,60 грн. та 3% річних - 10 430,35 грн. за договором поставки товару № 28/11 від 28.11.2011р.

Позовні вимоги мотивовані неналежним виконанням Відповідачем зобов'язань щодо поставки товару по договору поставки № 28/11 від 28.11.2011р.

Представник позивача підтримав позовні вимоги викладені у позовній заяві в повному обсязі.

09.12.2013р. до канцелярії суду Відповідачем надано заяву про відкладення розгляду справи у зв'язку з перебуванням повноважного представника на стаціонарному лікуванні.

Клопотання відповідача про відкладення розгляду справи у зв'язку з перебуванням на стаціонарному лікуванні його представника не підлягає задоволенню, оскільки відповідач, як юридична особа, був повідомлений належним чином про час та місце розгляду справи та, відповідно до ст. 28 ГПК України, надання повноважень на представництво інтересів сторони у процесі не обмежено будь-яким певним колом осіб

Стаття 22 Господарського процесуального кодексу України зобов'язує сторони добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами. Оскільки явка в судове засідання представників сторін - це право, а не обов'язок, справа може розглянутись без їх участі, якщо нез'явлення цих представників не перешкоджає вирішенню спору.

Статтею 77 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що господарський суд відкладає в межах строків, встановлених статтею 69 цього Кодексу розгляд справи, коли за якихось обставин спір не може бути вирішено в даному засіданні.

Відкладення розгляду справи є правом та прерогативою суду, основною умовою для якого є не відсутність у судовому засіданні представників сторін, а неможливість вирішення спору у відповідному судовому засіданні.

Відповідно до абзацу п'ятого підпункту 3.6. пункту 3 Роз'яснень Президії Вищого арбітражного суду України від 18.09.97р. № 02-5/289 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України" (з подальшими змінами) господарський суд з урахуванням обставин конкретної справи може не брати до уваги доводи учасника судового процесу - підприємства, установи, організації, іншої юридичної особи, державного чи іншого органу щодо відкладення розгляду справи у зв'язку з відсутністю його представника (з причин, пов'язаних з відпусткою, хворобою, службовим від'їздом, участю в іншому судовому засіданні і т.п.). При цьому господарський суд виходить з того, що у відповідних випадках такий учасник судового процесу не позбавлений права і можливості забезпечити за необхідності участь у судовому засіданні іншого представника згідно з частинами першою-четвертою статті 28 ГПК, з числа як своїх працівників, так і осіб, не пов'язаних з ним трудовими відносинами. Неможливість такої заміни представника позивачем не доведена, як і не надано належних доказів на підтвердження своєї заяви.

25.11.2013р. у судовому засіданні розгляд справи відкладався до 09.12.2013р.

Клопотання про здійснення технічної фіксації судового процесу не подавалось.

У судовому засіданні 09.12.2013р. оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши докази в їх сукупності, вислухавши пояснення представника позивача, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

28.11.2011 року Товариство з обмеженою відповідальністю "Міджоріті АГРО", (далі - постачальник, відповідач) та Фізичною особою-підприємцем Крайноюю Неллі Валеріївною (далі - покупець, позивач) уклали між собою договір поставки № 28/11(далі - Договір).

Відповідно до п. 1.1. Договору постачальник зобов'язаний на протязі строку дії цього договору постачати та передавати у власність покупця товар, вказаний у розділі 2 цього договору, а покупець зобов'язаний прийняти товар та оплатити його вартість постачальнику у відповідності до умов цього договору.

Згідно з п. 3.1. Договору, умови поставки для кожної окремої партії товару вказуються у специфікаціях на відповідний товар.

Моментом поставки вважається відвантаження (здача) товару покупцю та підписання уповноваженими представниками сторін видаткових та податкових накладних на товар (п. 3.2. Договору).

Пунктом 4.1. Договору встановлено, що ціна товару та загальна вартість кожної партії товару вказується у специфікаціях, які є невід'ємною частиною цього договору.

У відповідності до п. 7.1. Договору постачальник зобов'язується поставити товар на протязі 10 календарних днів, з моменту здійснення покупцем передоплати у сумі, вказаній у специфікації за відповідну партію товару.

Постачальник зобов'язується поставити товар на умовах, визначених у специфікаціях на відповідну партію товару (п. 7.2. Договору).

Згідно п. 7.3. Договору постачальник зобов'язаний на протязі 24 годин з дати відвантаження товару повідомити покупця про факт здійснення такого відвантаження та відправити покупцеві через факсимільний зв'язок або по електронній пошті копії супровідних документів.

Цей договір вступає в силу з моменту його підписання та діє до 28.11.2012р. (п. 12.1. Договору).

Відповідно п. 13.9. Договору, копії цього договору, додатки до нього, додаткові угоди, узгоджені сторонами та направлені один одному засобами електронного зв'язку, з підписами сторін мають юридичну силу до моменту отримання сторонами оригіналів цих документів, які повинні бути вручені особисто постачальником покупцеві або направлені постачальником на вказану покупцем адресу відправлення з поштовим повідомленням.

Сторонами 28.11.2011р. було підписано Специфікацію № 1-Ф до договору № 28/11 від 28.11.2011р., відповідно до якої постачальник повинен був здійснити поставку товару на суму 180 003,60 грн., а покупець згідно до п. 2 даної специфікації здійснити 100% передоплату.

Позивач свої зобов'язання за договором виконав в повному обсязі здійснив 100% передоплату у сумі 180 003,60 грн., що підтверджується платіжним дорученням № 1 від 08.12.2011р. (а.с. 27,55).

У зв'язку з непоставкою товару у строк, вказаний договором, Позивач направив Відповідачу вимогу від 18.05.2013р. про відмову від поставки товару та просив повернути грошові кошти (а.с.56,57).

Відповідач на вимогу не відповів грошові кошти не повернув.

Враховуючи тривале неповернення відповідачем грошових коштів, позивач звернувся до суду за захистом свого порушеного права та просить сягнути з відповідача 180 003,60 грн. передоплати.

Вивчивши матеріали справи, заслухавши представника позивача, суд прийшов до висновку про задоволення спору на підставі наступного.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 Цивільного кодексу України, а саме цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що непередбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно ст. 193 Господарського кодексу України, до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених Господарським кодексом України. Кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

Статтею 206 ГК України встановлено, що юридичній особі, що сплатила за товари та послуги на підставі усного правочину з другою стороною, видається документ, що підтверджує підставу сплати та суму одержаних грошових коштів.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони (ч.1 ст. 207 ЦК України).

Відповідно до ст. 265 Господарського кодексу України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

У відповідності до ст. 509 Цивільного кодексу України, ст. 173 Господарського кодексу України, в силу господарського зобов'язання, яке виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником

(учасниками) відносин у сфері господарювання, один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько - господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Відповідно до положень статей 525, 526, 530 Цивільного кодексу України, зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться. Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом. Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін). Якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.

Статтею 599 ЦК України встановлено, що зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

Частиною 2 ст. 693 ЦК України встановлено, якщо продавець, який одержав суму попередньої оплати товару, не передав товар у встановлений строк, покупець має право вимагати передання оплаченого товару або повернення суми попередньої оплати.

Взаємовідносини, що склалися між сторонами у справі суд кваліфікує як взаємовідносини, що впливають із договору поставки, згідно якого та в силу ст. 712 Цивільного кодексу України, продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно ч.2 ст. 712 ЦК України, до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж.

Всупереч цьому Відповідач доказів повернення грошових коштів суду не надав, позовні вимоги належними та допустимими доказами не спростував.

Відповідно до ст. 33 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

Згідно ст. 34 ГПК України господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

За викладеного, вимоги позивача в частині стягнення заборгованості у сумі 180 003,60 грн. є обґрунтованими, такими, що підтверджені матеріалами справи та підлягають задоволенню.

Крім основного боргу позивач просить стягнути з відповідача 3% річних у сумі 10 430,35 грн. за період з 18.12.2011р. по 22.11.2013р.

Відповідно до ст. 536 Цивільного кодексу України, за користування чужими грошовими коштами боржник зобов'язаний сплачувати проценти, якщо інше не встановлено договором між фізичними особами. Розмір процентів за користування чужими грошовими коштами встановлюється договором, законом або іншим актом цивільного законодавства.

3% річних за період прострочення оплати з 18.12.2011р. по 22.11.2013р. включно становлять 10 430,35 грн. та підлягають до стягнення.

З врахуванням встановлених обставин, вимоги позивача обґрунтовані, доведені матеріалами справи та підлягають задоволенню в повному обсязі.

В порядку ст. 49 Господарського процесуального кодексу України, судові витрати по справі у вигляді судового збору у сумі 3 808,68 грн. слід покласти на відповідача.

На підставі вищенаведеного та керуючись ст.ст. 173, 193 Господарського кодексу України, ст.ст. 11, 509, 525, 526, 530, 629 Цивільного кодексу України, ст.ст. 1, 22, 33, 43, 44, 49, 75, 82-85, 87, 116-117 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, -

ВИРІШИВ:

Позовні вимоги задовольнити в повному обсязі.

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Міджоріті АГРО» (49038, м. Дніпропетровськ, Кіровський район, вул. Ленінградська, б. 49 оф. 7, код ЄДРПОУ 37620505) на користь Фізичної особи-підприємця Крайнової Неллі Валеріївни (99021, АР Крим, м. Севастополь, вул. Маринеско, 5/1, ідентифікаційний код 2310722084) 180 003,60 грн. (сто вісімдесят тисяч три грн. 60 коп.) - основного боргу, 10 430,35 грн. (десять тисяч чотириста тридцять грн. 35 коп.) - 3% річних та 3 808,68 грн. (три тисячі вісімсот вісім грн. 68 коп.) - витрат по сплаті судового збору, про що видати наказ.

Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Суддя Н.Г. Назаренко Дата підписання рішення, оформленого відповідно до вимог ст. 84 ГПК України, - 10.12.2013р.

